U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **A. O.**, zastoupeného JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem se sídlem v Brně, Bašty 2, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 12. 2006, č. j. 56 Az 242/2006 - 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), ze dne 3. 7. 2006, č. j. OAM-507/VL-07-ZA05-2006. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli dle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc, udělen azyl.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií

přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajský soud se nedostatečně vypořádal s jeho tvrzeními ohledně porušení právních norem procesní povahy ze strany žalovaného. Konkrétně se jedná o to, že žalovaný si ke svému rozhodnutí neopatřil dostatek podkladů a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, nedal stěžovateli možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, a dále že odůvodnění tohoto rozhodnutí postrádá přesvědčivou argumentaci o posouzení konkrétní situace stěžovatele. Žalovaný dle stěžovatele také vybočil z mezí správního uvážení při posouzení neudělení humanitárního azylu.

S obecnými námitkami nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, opřenými pouze o citaci několika zákonných ustanovení, se již Nejvyšší správní soud vypořádal ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, nebo v rozsudku ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103 (oba publikované na www.nssoud.cz). Co se týče námitky ohledně práva účastníka vyjádřit ve fázi před vydáním rozhodnutí své výhrady k podkladům tohoto rozhodnutí, lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002 - 36, publikovaný pod č. 303/2004 Sb. NSS, či na rozsudek ze dne 17. 12. 2003, č. j. 5 A 152/2002 - 41, publikovaný na www.nssoud.cz. Pojem sociální skupiny a příslušnosti k ní byl Nejvyšším správním soudem definován v rozsudku ze dne 14. 1. 2004, č. j. 2 Azs 69/2003 - 48, publikovaném na www.nssoud.cz nebo v rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publikovaném pod č. 364/2004 Sb. NSS. K poslední námitce, tj. k otázce udělení humanitárního azylu a s tím souvisejícímu výkladu pojmu „případ hodný zvláštního zřetele“ na základě správního uvážení, se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 - 52, publikovaném na www.nssoud.cz a v rozsudku ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaném pod č. 375/2004 Sb. NSS.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu